

Jeg er en gammel mand, 85 år i år, der har oplevet krigen i Odense. Måske er jeg lidt sent på den, men hvis du kan bruge et par oplevelser, så lidt her. Jeg har i øvrigt holdt og læst Nordjyske siden 1957 og skrevet mange kronikker i jeres avis og har været ansat på Aalborg Seminarium 1960-1994 og på Stolpedalsskolen 1957-60, og før da i København og Odense, hvor jeg blev født i dec. 30 – og altså oplevede 9.april 40, krigen og befrielsen maj 45, og det gav mange spændende, farlige og uhyggelige oplevelser. Her et par af dem.

1. Jeg hjalp med at dele illegale blade ud i det kvarter, hvor vi boede. En dag kom en tysk lastbil forbi med maskingevær. De tog mine blade og lod mig gå, men da jeg nåede vores hus, skød de efter mig, men uden at ramme, men kuglerne slog mod vores husmur.
2. En anden gang havde vi været hos nogle venner på landet på cykel, men da vi var næsten hjemme med kød og grøntsager på bagagebæreren, blev vi beskudt af en tysk patrulje, der dog kun ramte vores låge
3. Ofte blev vi overfløjet af engelske fly på vej til Tyskland for at bombe, og jeg oplevede mange gange, at flyene fløj lige over vores hus, lagde sig lidt på siden og vinkede til os børn, der stod på vores skidtkasse og vinkede tilbage.
4. Det gjorde vi også den dag, da flyene fortsatte ud mod Husmandsskolen, der var besat af tyskerne. Den bombede de engelske fly, og vi cyklede ud og så ødelæggelserne på det tyske hovedkvarter og i gaderne omkring.
5. Mange flere oplevelser kunne fortælles, men den værste oplevelse skal lige med, for da var jeg tæt på døden. Det var på befrielsesdagen, d. 5. maj, hvor vi var mange mennesker inde i byen for at fejre befrielsen, bl.a. i Eventyrhaven bag Budolfi kirke, hvor vi var mange mennesker samlet, og pludselig blev der skudt ud over folkemængden fra en tyskerbesat bygning lige over for den park, vi var i. Flere blev dræbt, bl.a. en kammerat til mig, der stod 1 m fra mig. Han faldt om og lå helt stille. Vi andre forsøgte at komme i læ ved en mur ved kirken, for tyskerne blev ved med at skyde. I dag er der mindsten, hvor de dræbte blev skudt, og min kone og jeg og vores 3 børn har besøgt parken mange gange siden.
6. Samme dag oplevede vi tysk skyderi fra toppen af Albani Kirke. Vi søgte beskyttelse i en port, men flere blev dræbt.
7. For os var det faktisk den værste dag fra besættelsen den 9. april 1940 til 5.maj 1945

Med venlig hilsen

Jørgen Mikkelsen,
Pens.sem.lektor, Lektorvej 75, 9000 Aalborg